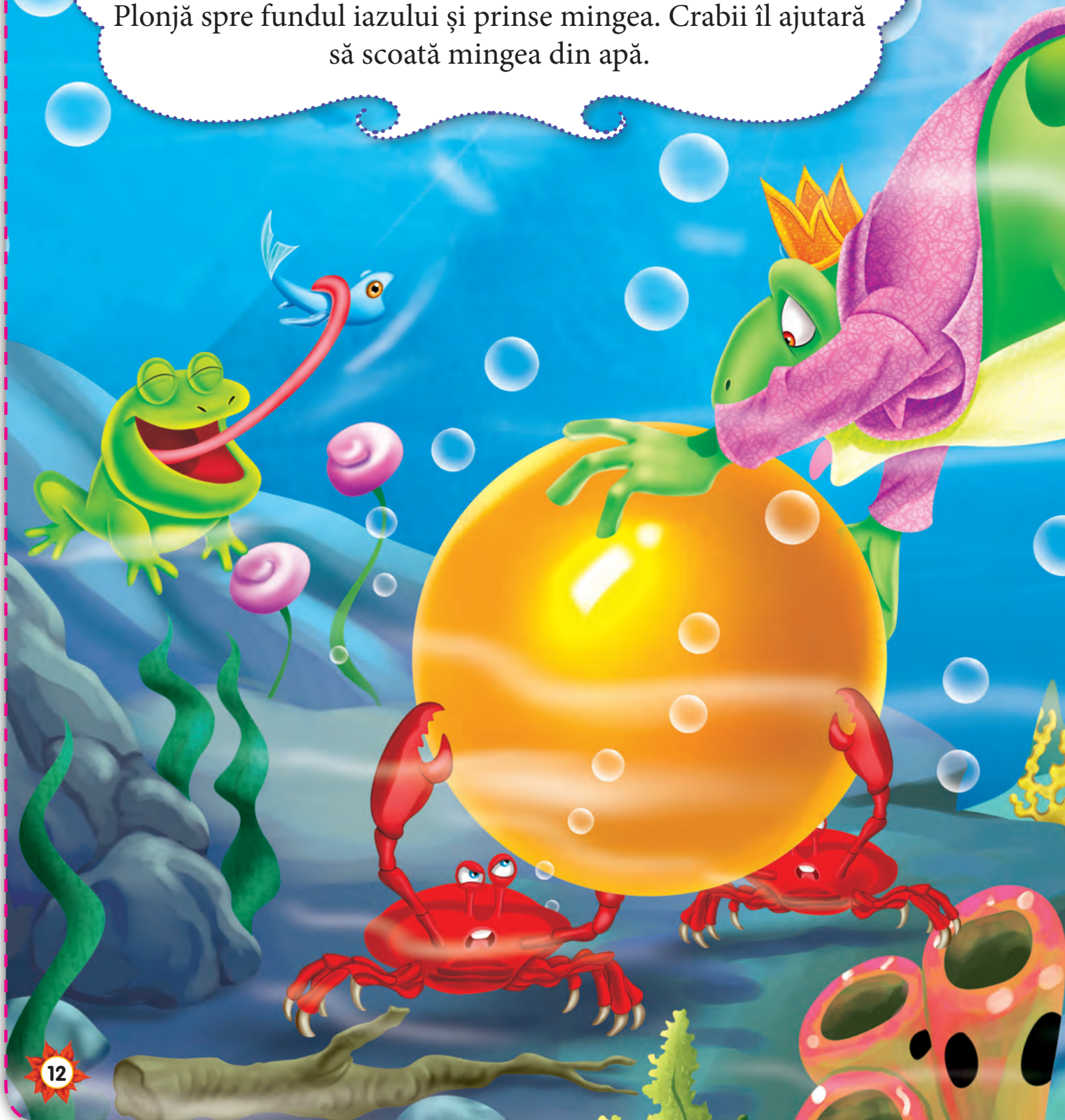

Prințesa îi zise broscoiului:
– Ei bine, dacă îmi aduci mingea înapoi, voi face tot ce-mi ceri.
Apoi broscoiul își băgă capul în apă și se scufundă adânc.
Plonjă spre fundul iazului și prinse mingea. Crabii îl ajutară
să scoată mingea din apă.

După puțin timp, broscoiul se întoarse cu mingea de aur și zise:
– Iată mingea ta de aur, draga mea prințesă. Prințesa era uimită să-și vadă mingea în brațele broscoiului. De îndată ce broscoiul o aruncă, tânăra prințesă fugi s-o prindă.

Prințesa era foarte bucuroasă că ținea din nou în mână mingea ei de aur. Ea nu se mai gândi deloc la broscoi și fugi spre castel cât putu de repede. Broscoiul strigă după ea:
– Stai, prințesă, ia-mă cu tine, așa cum ai promis! Ea nu-i dădu atenție și curând ajunse la castel.

Zilele au trecut și prințesa a uitat complet de
bietul broscui care îi dăduse înapoi mingea
de aur, jucăria ei preferată. Într-o zi, broscoiul se
hotărî să vină la castel. Sări afară din iaz și merse
spre palatul prințesei. În scurtă vreme, ajunse
în grădina castelului.